

ปรัชญา กับ - การศึกษา

ปรัชญาจากซีกโลกตะวันตกเข้ามามีบทบาทต่อการศึกษาของเรามาก เราจะรับเข้ามาอย่างเจตนา หรือเข้ามาโดยเราไม่รู้ตัว ก็วินิจฉัยยาก ในที่นี้ผู้เขียนจะวิเคราะห์การสอนการวัดผลของเราที่เป็นไปอยู่ในขณะนี้ว่า เข้าตามปรัชญาลัทธิใด นับเป็นการ "วิ" การศึกษาในเชิงปรัชญา อาจจะทำให้เรารู้สึกตัวขึ้นบ้าง และเพื่อที่จะให้เข้าใจดี จึงขอเกริ่นลัทธิปรัชญาที่สำคัญ 3 ลัทธิ เพื่อทบทวนก่อนดังต่อไปนี้

1. ปรัชญา Idealism

ต้นความคิดของปรัชญาลัทธินี้ คือ Plato เขาเชื่อว่า วัตถุ หรือ สิ่ง ต่างๆ ที่เรามองเห็นนั้น แม้มันจะมีอยู่จริงๆ แต่เราเชื่อไม่ได้เพราะเวลาเราเฝ้าดู แม้เสาไฟฟ้าขึ้นอยู่ตรงๆ เราก็ง "คิด" ว่ามันเต็นระบัก พลตาโตจึงว่าวัตถุที่เห็น หาใช่ความจริงแท้ ไม่ ความจริงแท้นั้น คนจะต้อง "คิด" เอาเองด้วย "เหตุผล"

จึงสรุปอย่างย่อๆ ว่า ปรัชญาลัทธินี้ เน้น "โลกแห่งความคิด" และเน้น "เหตุผล" นั่นคือ สนใจความจริง "ภายใน" ตัวคนมากกว่าสิ่งที่อยู่ "ภายนอก" ตัวคน

2. ปรัชญา Realism

คนดังในลัทธินี้ได้แก่ Aristotle นับว่าเป็นศิษย์คนสำคัญของ Plato นั่นเอง เขามองความคิด

ขัดแย้งกับอาจารย์ คือเขาเห็นว่า "สิ่งที่เรามองเห็น" นั้นแหละคือ "ความจริง" แล้ว เราเห็นคน เห็นบ้าน เห็นภูเขา ก็ต้องมี คน บ้าน และ ภูเขา อยู่จริงๆ ในโลกนี้ "ไม่ใช่เราคิดเอาเอง" เหมือน Plato ว่า จึงได้แนะนำให้เชื่อผลงานทางวิทยาศาสตร์

3. ปรัชญา Pragmatism

คนดังในลัทธินี้ได้แก่ John Dewey ที่เราเคยได้ยินกันบ่อยๆ นั่นเอง ปรัชญาลัทธินี้มีชื่อเรียกอย่างอื่นอีกหลายชื่อ ความเชื่อตามปรัชญานี้ก็คือ เชื่อว่า สิ่งที่เรามองเห็น ลูบคลำได้นั้นเป็นความจริง เช่นเดียวกับความคิดของ Realists ไม่ใช่เรา "คิด" เอาว่า "มี" กลุ่มนี้เชื่อว่า "ความจริง" และ "ความรู้" ถ้าหาก "ทดสอบได้" ก็ควรเชื่อ จึงได้แนะนำให้เชื่อผลงานทางวิทยาศาสตร์

นอกจากนี้ ยังเชื่อว่า ทุกสิ่งทุกอย่าง "เปลี่ยนแปลง" สิ่งแวดล้อมทำให้คนเปลี่ยนแปลง จึงเน้นให้สร้างสิ่งแวดล้อมให้คนได้คลุกคลี มากเป็นพิเศษ และยังเน้นถึงความเป็น "อิสระ" อย่างมากอีกด้วย ครูจะสอนอะไร ครูต้องคอยให้เด็ก "สนใจ" สิ่งนั้นเสียก่อน จึงสอน

เด็กเป็นศูนย์กลาง ถ้าเด็กไม่สนใจ ก็สอนไม่ได้ ต้องช่วยดึงที่เรียกว่า "นำเข้าสู่หน่วย" นั่นแหละ

นอกจากนี้ยังมีปรัชญาลัทธิอื่น ๆ อีก เช่น Existentialism, Analysis แต่จะไม่ขอพูดถึงในที่นี้

ปรัชญาการศึกษา

1. ความหมายของการศึกษา ถ้าถามว่า การศึกษาคืออะไร ครูทั่วไปอาจจะตอบว่า "การศึกษาคือความเจริญงอกงาม" หรือ "การศึกษาคือการเปลี่ยนแปลง" ถ้าเป็นเช่นนี้ก็ตัดสินใจได้ว่า การศึกษาของเราอยู่ภายใต้ความคิดของ Dewey ตามลัทธิปรัชญา Pragmatism

2. การสอน

2.1 ถ้าครูใช้วิธี Lecture อย่างเดียวก็จะจัดเข้าในพวก Idealism เน้นครูเป็นใหญ่ ครูรู้มากกว่าเด็ก จึงเป็นผู้ถ่ายทอด เด็กเป็นผู้รับถูกบังคับให้รับ ต้องเอาอย่างครู ครูเป็น "แม่พิมพ์"

2.2 ถ้าครูใช้วิธี สาธิต เช่นทำท่าพลศึกษาให้ดูก่อน แสดงวิธีใช้เครื่องมือวิทยาศาสตร์ หรือใดๆ ให้ดูก่อน ก็จะจัดเข้าเป็นพวก Realists

ได้ เพราะนำ "ของจริง" ไปให้เด็ก "ดู" จริงๆ
ซึ่งทัศนคติว่า "สิ่งที่เห็นจริงๆ" นั้นเป็นสิ่ง
มีอยู่จริง แต่ถ้าสาธิตให้ดูแล้ว ยังพูดหรือใช้กล
เม็ดใดๆ "ยั่ว" ให้เด็กได้ "กะตอรรอน" อยาก
รู้ อยากเห็น อยากเรียน ก็จะทำให้เด็กเกิดการ
"ผูกพัน" ระหว่าง "สิ่งแวดล้อม" กับตัวเด็กจน
จนเด็ก "อยากเรียนเอง" ถ้าทำเช่นนี้ครูคนนั้นก็
เป็นครูพวก Pragmatism ได้ ก็เป็นพวกเดียวกับ
Dewey

2.3 ถ้าครูใช้วิธี Projects ก็จะจัดเข้า
ในพวก Pragmatism ได้ เพราะเป็นวิธีของเด็ก
เข้าไปหา real experience จริงๆ (ขึ้นอยู่กับ
ลักษณะของ Project ด้วย)

2.4 ถ้าครูใช้หนังสือเป็นเครื่องมือคน
กว่า เช่นหนังสือ Reserve ในห้องสมุดทั้งหลาย
ที่อาจารย์ผู้สอนนิพนธ์ๆ จัดไว้ให้ นั่น ถ้าอาจารย์
บอกว่า อ่านเรื่องนี้ หน้าเท่านั้น หรือให้อ่าน
ให้หมดตามที่จัดไว้ให้ ก็อาจจะจัดครูผู้นั้นเข้าอยู่
ในพวก Idealism แต่ถ้าครู ยั่ว ให้ เด็กสนใจ
เรื่องที่เรียน ทรนรู้ว่าครูจัดหนังสือไว้ให้กริบไป
หาอ่าน ด้วยตนเอง ก็เรียกว่าครูผู้นั้นเป็นพวก
Pragmatism พวกเดียวกับ Dewey

2.5 การใช้ A.V. พวก Idealists

ชอบมาก เพราะไม่ต้องพาเด็กออกไปไกลๆ (ใน
กรณีการสอนเน้นให้คิดเหตุผล) พวก Realists ก็
ชอบมากเพราะเด็ก ได้เห็นโลกจริงๆ

2.6 การใช้ Lab ถือว่าเป็นครูพวก
Realism เพราะให้เด็กได้อยู่ท่ามกลางสิ่งที่ เป็น
จริง ถ้าการใช้ Lab คราวนั้นมุ่งประสงค์ให้เด็ก
"แก้ปัญหา" หรือทำเช่นนี้ทุกคราว ก็เรียกว่าครู
ผู้นั้นเป็นพวก Pragmatism

2.7 การใช้ Field-trip หรือการพา
ไปศึกษานอกสถานที่ ถ้าครูพาไปชมเฉยๆ ก็
ให้เห็นนั่นเห็นนี่ ก็เป็นพวก Realism เพราะพา
เด็กเข้าไปอยู่ใน "ท่ามกลางโลกที่เป็นจริง" แต่
ถ้าพาไปให้อยู่ใน "ท่ามกลางโลกแห่งความจริง"
นั้นแล้ว ยัง เน้น ให้ "สังเกต" ให้สิ่งแวดล้อม
นั้นก่อให้เกิด "การเปลี่ยนแปลง" ในตัวเด็กด้วย
แล้ว ก็จะจัดครูเหล่านั้นเข้าเป็นพวกของ Dewey
คือ Pragmatism

3. การวัดผลและการประเมินผล

3.1 ครูพวก Idealism ครูพวกนี้นิยม
ใช้ข้อสอบแบบบรรยาย เพราะพวกนี้สนใจ ability
to manipulate ideas ในการประเมินผลที่กำหนด
"มาตรฐาน" ไว้ตายตัว เช่นกำหนดว่า 50% ถือ
เป็นสอบได้ หรือต้องได้คะแนนดับเท่านี้เท่านี้

เป็นต้น การรายงานผลการเรียนก็จะรายงานเป็น
ที่ 1, ที่ 2 หรือบอกคะแนนเต็มไปด้วย

3.2 ครูพวก Realism จะรายงานผล
โดยยึดผลที่ปรากฏเป็นจริง ความสามารถของคน
แจกแจก “คล้าย” โกงปรกติ ดังนั้นจึงใช้โคง
นั้นเป็นเครื่องตัดสิน เช่นแปลงคะแนนดิบให้เป็น
Stammine Score หรือ T-score หรือ Percentile
เสียก่อนแล้วจึงตัดเกรดเป็น A, B, C, D, E

โดยเหตุที่พวก Realism ถือว่า ถ้ามีสิ่งใด
ในโลกนี้ ก็จะต้องมี “จริง” ไม่ใช่ “คิด” ว่ามี
และ ถ้ามีก็ต้อง “วัด” ได้ ดังนั้นจึงถือว่าใน
ตัวคนนั้นมีความสามารถด้านต่าง ๆ อาทิเช่น “ความ
จำ, ความเข้าใจ, เหตุผล, ความคิดสร้างสรรค์,
การวิเคราะห์, สังเคราะห์, การประเมินค่า” เป็น
ต้น และถ้ามีก็ต้อง “วัดได้” พวกนี้จึงใช้ข้อสอบ
แบบ “เลือกตอบ” ชนิดหลายตัวเลือกเป็นเครื่อง
มีวัด เพราะข้อสอบพวกนี้ใช้วัดได้ชัดเจนกว่าให้
บรรยาย ดังนั้นครูผู้ใดที่เขียนข้อสอบ จะเป็นแบบ
ใดก็ตามถ้าตั้งใจวัดความสามารถใดแล้ว “ดวงเขา
ความสามารถนั้นออกมาได้จริง ๆ ก็เรียกการกระทำ
เช่นนั้นว่า เป็นการกระทำตามแนวคิดของ
Realism

3.3 ครูพวก Pragmatism ไม่สนใจ

“มาตรฐาน” นัก ถ้าเขา “สังเกต” เห็นว่าการ
ที่เขาได้ “ปล่อย” ให้เด็กอยู่ใน “ท่ามกลางสิ่ง
แวดล้อม” นั้นทำให้เด็ก “งอกงามเปลี่ยนแปลง”
ขึ้น เขาก็พอใจแล้ว การรายงานผลการเรียนที่ราย
งานว่า “ความประพฤติดี เจริญทางด้านสังคม..”
ดังเช่นสมุดรายงานของนักเรียนเราใช้อยู่ นั้น พวก
Pragmatism ชอบนัก

4. ห้องเรียน ถ้าเป็นห้องเรียนของครูพวก
Idealism ก็จะจัดห้องให้เด็กนั่งเป็นแถวๆ “เคลื่อนไหว
ย้ายไม่ได้” แต่ถ้าเป็นครูพวก Pragmatism ก็
“เคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงได้” ประเดี๋ยวจัดเป็นรูป
สี่เหลี่ยม ประเดี๋ยวจัดเป็นรูปวงจันทร์ ฯลฯ

ตามที่ผู้เขียนได้เล่ามานี้ คงจะทำให้เกิด
อาการ “สะกิด” ขึ้นในใจผู้อ่านบ้างกระมังว่า

1. เราเป็นครูพวกไหนกันแน่?
2. อาจจจะร้องอ้อ! เป็นอย่างนี้เองหรือ
เราสอบกันมาแต่ไหนแต่ไร เราไม่เคยรู้เลยว่าเรา
เป็นพวกไหน
3. ก็ที่ใคร ๆ เขาว่า เมืองเราไม่มีปรัชญา
การศึกษาที่แน่นอนนั้นจริงหรือ?

(โปรดอ่านต่อหน้า 80)

(ต่อจากหน้า 62)

ปรัชญากับการศึกษา

4. ถ้าเราไปเยี่ยมโรงเรียนต่าง ๆ ได้เห็นบรรยากาศโรงเรียนนั้น ๆ ก็คงจะเข้าใจว่า การศึกษาโรงเรียนนั้น อยู่ในศตวรรษไหน ผู้สอนเป็นศิษย์ของ Plato Aristotle หรือ Dewey

ท่านเห็นหรือยังว่า การเรียนเรื่องปรัชญานั้น จะช่วยให้เรา "วิ" การศึกษา

ของเรากว้างขวางขึ้น เป็นยาลดความใจแคบ บำรุงด้านใจกว้าง การเป็นครูและเป็นผู้วิจารณ์จึงมิใช่ว่า ใครๆ ก็ทำได้ นอกจากนั้นยังช่วยให้เกิดคำถามว่า หลักปรัชญาของปรัชญาเหล่านั้น เข้ามามีบทบาทในวงการการศึกษาไทยโดยเราไม่รู้ตัวได้อย่างไร.

◎ ไสว เลี่ยมแก้ว